

ПАРАФІЯЛЬНИЙ БЮЛЕТЕНЬ

**Святий Кіран,
католик**

*Церква в Кемпбелт ауні т а
Айлі*

Seann Loch Chille Chiarain

29 березня 2026

ВЕРБНА НЕДІЛЯ

Гімни/Музика на неділю

Процесія (лише у неділю)

Їдь далі! Їдь у величі!

Оферторі

Давайте разом поїмо хліб на
колінах

Післяпричастя

Душа мого Спасителя

Рецесія

Слава, Спасителю, Королю
божественному

Святого Кірана, Кемпбелтаун, Кінтайр

Страсний тиждень

Вівторок Страсного тижня: Свята меса, 18:00

Середа Страсного тижня: Свята меса, 10:00

Великий четвер: Меса Вечері Господньої, 19:00

Страсна п'ятниця: Святкування Страстей Господніх,
15:00

Наступних вихідних:

Субота Страсного тижня: Освячення Великоднього кошика, 14:00

Вічування Святої ночі Великодня, 20:30

Великодня неділя: Свята меса, 10:00

Таїнство примирення: будь-коли на прохання.

Єпископальна церква Святого Колумби, Брідженд, Айла

Великодня неділя, 5 квітня, Свята меса та благословення великодньої води, 16:00

Відповідь на псалом

Боже мій, Боже мій, чому ти мене покинув?

Євангельське прославлення

Хвала тобі, о Христе, Царю вічної слави.

*Христос став для нас слухняним до смерті,
навіть смерть на хресті.*

Тому Бог високо його підняв

і дарував йому ім'я, яке стоїть над кожним ім'ям.

Хвала тобі, о Христе, Царю вічної слави.

Антифон причастя

Батьку, якщо ця чаша не пройде без мого випиття,

Нехай буде твоя воля.

Візьми п'ять хвилин

Витрачайте лише п'ять хвилин на день, і ваша віра буде глибшою та зростатиме – день за днем.

ПОНЕДІЛОК СТРАСНОГО ТИЖНЯ

30 БЕРЕЗНЯ 2026 РОКУ

Чесно оцініть свої мотиви

Варто пам'ятати, що Ісус обрав злодія одним із своїх 12 апостолів. Інакше ми могли б подумати, що Ісус обрав нас, бо ми такі хороші! Іронічно також, що хибний протест Юди про те, що гроші, витрачені на помазання Ісуса, мали бути віддані бідним, викликав від Ісуса знамените докір: «Бідні завжди будуть з тобою.» Сьогодні ми використовуємо цю цитату, щоб відкласти допомогу бідним. Насправді гроші, які ми маємо, довірили нам допомагати нужденним. Коли ми відмовляємося це робити, ми — злодії, як Юда. Залишився тиждень, щоб покаятися.

Сьогоднішні читання: Ісая 42:1-7; Іван 12:1-11. *"Він сказав це не тому, що піклувався про бідних, а тому, що був злодієм."*

ВІВТОРОК СТРАСНОГО ТИЖНЯ

31 БЕРЕЗНЯ 2026 РОКУ

Подивись на себе

Ми вступаємо у Страсний тиждень із тверезим нагадуванням про нашу недосконалу природу, прикладом якого є передбачення зради Юди та заперечення Петром Ісуса. Було б легко звинуватити їхні недоліки, заперечуючи власний потенціал робити те саме. Рано чи пізно ми всі розчаруємо тих, хто розраховує на нашу підтримку. Сьогодні гарний день, щоб виправити минулі помилки чи зради. Тоді ви зможете рухатися до Великодня з легшим духом і радіснішим серцем.

Сьогоднішні читання: Ісая 49:1-6; Івана 13:21-33, 36-38. *«Щиро кажу тобі, хтось із вас мене зрадить.»*

СЕРЕДА СТРАСНОГО ТИЖНЯ

1 КВІТНЯ 2026

Слухайте

У міру тривоги Страсного тижня ви можете задуматися над важливості слухання під час вашого великого посту. У молитві ти слухаєш Духа Божого і підказки власного серця. У милостині ви слухаєте голоси тих, хто потребує, а потім відповідаєте. Під час посту ви слухаєте власні духовні та фізичні голоди, щоб зрозуміти, що справді важливо. У ці

останні дні Великого посту знайдіть час, щоб послухати.

Сьогоднішні читання: Ісая 50:4-9а; Матвія 26:14-25. *"Господь Бог відкрив мені вухо."*

ВЕЛИКИЙ ЧЕТВЕР

2 КВІТНЯ 2026

Живи пам'ять

Літургія Великого четверга багата на символізм і значення. Історії про першу Песах і про те, як Ісус святкував Пасху зі своїми друзями, містять образи, що стали основою для нашого самопізнання як християн, образи, які століттями надихали нашу молитву, мистецтво, уяву та теологію. Сьогодні ми пам'ятаємо не лише історію Таємної вечері та миття ніг; ми відкриваємося присутності Бога тут і зараз, яку відчуваємо у спілкуванні з родиною та друзями за їжею, під час літургії, піклуючись одне про одного і про тих, хто потребує. Нехай Великий четвер буде живильним для вас цього дня, і нехай ви знайдете способи представити реальність глибокої Божої любові до вас і до світу.

Сьогоднішні читання: Вихід 12:1-8, 11-14; 1 Коринтян 11:23-26; Івана 13:1-15. *"Цей день буде днем пам'яті для тебе."*

СТРАСНА П'ЯТНИЦЯ

3 КВІТНЯ 2026

Дозволь собі піднятися

У цей найурочистіший день ми зосереджуємося на Стражданнях і смерті Ісуса. Але пам'ятайте, що станеться завтра ввечері: воскресіння. Історія не закінчується, поки це не станеться. За темрявою Страсної п'ятниці сяє великоднє світло. Бог простягає руку, щоб підняти нас із страждань, гріха, навіть смерті, і кличе нас назад до Бога. І розп'ятий Ісус показує нам Божу любов: «Ніхто не має більшої любові, ніж це, щоб віддати життя за друзів своїх», — каже Ісус у Євангелії від Івана (15:13). Ісус — це людська рука Бога; Все, що нам потрібно — це схопити його.

Сьогоднішні читання: Ісая 52:13-53:12; Євреям 4:14-16; 5:7-9; Іван 18:1-19:42. *"Дивись, мій слуга процвітатиме; Він буде піднесений і піднесений."*

СУБОТА СТРАСНОГО ТИЖНЯ:

ВІЧУВАННЯ СВЯТОЇ НОЧІ

ВЕЛИКОДНЯ

4 КВІТНЯ 2026

Нічого, крім правди

У світі, який так часто критично балансує між штучними кризами та катастрофами, балансує між білою брехнею і проклятими, Бог говорить правду. Бог є істиною, тож коли Бог каже: Нехай буде світло, готуйся засліпити! І коли Ісус каже: «Я — світло світу», довіряйте, що ми зможемо йти за ним через темну долину

смерті і знайти свій шлях. Ісус також каже своїм друзям: Ви — світло світу — а це означає, що тепер від нас залежить піднести «Христа нашого світла» вище за найтемніші обмани нашого часу. Він воскрес! Кому потрібно почути це повідомлення сьогодні ввечері?

Сьогоднішні читання: Варте: 1:1, 26-31а; 22:1-2, 9а, 10-13, 15-18; Вихід 14:15-15:1; Варух 3:9-15, 32-4:4; Єзекіїля 36:16-17а, 18-28; Римлянам 6:3-11; Луки 24:1-12. *"Тоді Бог наказав: 'Нехай буде світло' — і з'явилося світло."*

Читання на Вербну неділю

На процесії: Матвія 21:1-11

Виконуючи стародавнє пророцтво, Ісус їде в захоплений Єрусалим.

На месі: Ісая 50:4-7

Вірний слуга терпить відмову і знуцання заради свого Господа.

Псалом 22:8-9, 17-18, 19-20, 23-24

Вірний, здається, покинутий, кличе Бога, що поруч.

Филип'ян 2:6-11

Ісус піднімається до найвищої слави, бо добровільно зазнав найбільших глибин.

Матвія 26:14-27:66 або 27:11-54

Учні присягаються на вірність смерті, але Ісус стоїть перед хрестом без них.

Слова на слові

Що вирізняє Святу Месу (у Вербну неділю) — це надзвичайно урочисте читання Страстей Господніх. Відповідно до трирічного циклу, по черзі читаються Євангелія від святого Матвія, святого Марка або святого Луки, проте традиційно в цей день читають Євангеліє від святого Матвія.

Євангеліє не передуює вступна молитва — ні свічок, ні ладан, навіть знак хреста опущений. Лише просте оголошення: «Страждання Господа нашого Ісуса Христа за святим Матвієм.» Пасторне Євангеліє не потребує додатків, вступів, проповідей — воно говорить саме за себе. Читаючись із глибокими почуттями, вона не може не справити глибокого враження.

Існує багато книг про життя Христа, багато роздумів і трактатів про Його Страсті. Проте нічого не справляє більшого враження, ніж тверезий, але глибоко зворушливий опис Страстей Господніх, переданих євангелістами. Немає жодної спроби грати на наших емоціях і жодного прикрашання наративу. Також немає зменшення фізичних і моральних страждань нашого Господа. Це історія, розказана простими словами, з послідовністю та стриманістю. І все ж вона розповідає нам усе, настільки, що ми відчуваємо себе свідками описаних подій. Це драма, яка водночас глибоко зворушлива і водночас мирна. Фігура Христа панує над Його обвинувачами і мучителями.

Євангеліє читають троє лекторів, що допомагає зосередити увагу. Це допомагає підкреслити слова Христа, які читає головний служитель. Другий лектор виступає оповідачем, а третій — решти персонажів (В. Раян OSB).

У любові Христові,
Отець Ентоні

МАТІР БОЖА В ІКОНАХ: 23. ВАРІАНТИ ЗОБРАЖЕНЬ БОГОРОДИЦІ З ДИТИНОЮ

Зображення Одегітрії та Елевси з'являються у багатьох іконографічних варіантах, зберігаючи основні ознаки, що визначають їхню належність до певного іконографічного типу.

Майстер Джон:
Пресвята Діва
Галактотрофуса, 1778

Матір Божа Пелагонітса, Ніжна Мати, Мати з Дитиною — це образи типу Елевса, особливо популярні на Балканах. Дитина, показана в русі, нахилиє голову до глядача.

Обличчя Божої Матері випромінює смуток. Вважається, що назва цього варіанту походить від ранньої назви Бітола (Пелагонія). Найвідоміші ікони походять із монастиря Зже біля Прілепа та з церкви Святого Георгія в Старому Нагорічане.

Божа Мати

Галактотрофуса, тобто Годувальна Марія, — це рідкісний образ. Ці ікони, що переважно зустрічаються в Греції, підкреслюють людську природу Христа. Походження цього варіанту слід шукати в елліністичному мистецтві, до якого мотив перейшов із єгипетських зображень Ісиди.

Божа Мати Кіккотісса — це тип образу, що виник приблизно в XI столітті, пов'язаний із монастирем Кіккос. Він характеризується яскравою, динамічною композицією. Мати Божа підтримує Дитину, яка повертається до глядача і тримає в руці розгорнутий ротул (сுவій).

Саймон Ушаков: Пресвята Діва
Кіккотісска, 1668, Російський
музей Санкт-Петербурга

Поранений Маяк

Коментарі до Євангелія від святого Івана

Євангеліє від Святого Івана використовується в лекціонарії для неділі на певні події, свята та урочистості, а також у певні пори року, наприклад, на Великдень, Різдво.

Розділ 16

Дзеркала

Івана 9:1–41

«Ісус сказав їм: Якби ви були сліпими, не мали б провини; але тепер, коли ти кажеш: 'Бачимо', твоя провина залишається.» (Івана 9:41)

Є щось надзвичайно цінне, що виходить за межі простого зцілення: це шлях допомоги комусь відкрити власну правду.

Присутність Бога в нашому житті — це вся ця подорож — стати тими, ким ми є насправді, і визнати себе у нашому автентичному стані. У центрі справжнього кохання лежить любов до правди, і давайте визнаємо, правда іноді може вдарити нас, як тонна цеглини, особливо коли вона суперечить уявленню про себе, який ми створили для себе.

Для багатьох ідея бути щирим здається абсолютно недосяжною. Страшно думати про те, щоб відпустити маски, які ми носимо, удаваності, які ми підтримуємо, і високі ідеали того, ким ми вважаємо, що маємо бути. Ніби визнання своїх недоліків змусить нас зіткнутися з тими частинами себе, за які ми соромимося. Насправді, ця постійна ненависть до себе часто походить із глибоко вкоріненої гордості. Справжня скромність приходить, коли ми визнаємо свої скромні початки — такі крихкі, такі звичайні. Коли ми приймаємо той факт, що ми — «пил і попіл», ми починаємо формувати здоровіше прийняття себе.

Але ось у чому суть: істина також вимагає відповідальності, особливо у наших стосунках із Найважливішою Істотою — Богом! Якщо я прагну глибокого зв'язку з Ним, я маю прагнути бути справжнім — абсолютно чесним із собою і, що важливіше, з Богом. Це означає зіткнутися з реальністю того, хто я і що я є, навіть якщо це означає прийняти ідею бути просто пилом і попелом. Неможливо по-справжньому побачити Бога, якщо ми спочатку не побачимо себе у всій нашій вразливості.

Пам'ятаєте фарисеїв? Їхня сліпота до власного лицемірства була приголомшливою. Вони кидали звинувачення на людину, яку Ісус зцілив, і навіть на самого Ісуса, лише тому, що не могли прийняти правду про себе. Лицемірство — це як закрити очі на власну реальність, і, на жаль, воно відрізає нас від справжнього пізнання Бога — Бога, який обрав стати людиною.

У Виході ми знаходимо захопливий фрагмент Писання, який метафорично ілюструє всю цю ідею. Йдеться про бронзову чашу, зроблену з дзеркал жінок-служниць, призначену для миття перед наближенням до Ковчега Завіту (Вихід 38:8). Дзеркала символічні — вони нагадують нам, що нам потрібно чітко побачити себе, перш ніж ми зможемо тісно взаємодіяти з Богом. Лише коли ми дивимося у дзеркало своєї душі, ми можемо зрозуміти істину про себе, що є першим кроком до наближення до Бога.

Єврейське слово для «дзеркала» — *Mēgā'āh* — також стосується ідеї зору, як видно в Книзі Буття, коли Яків отримує видіння Бога (Буття 46:2). Справжнє дзеркало відображає наше внутрішнє «я», дозволяючи нам бачити Бога таким, яким Він є. Як так красиво каже Яків, Слово Боже служить дзеркалом для нашої совісті. Чути Слово легко, але жити його набагато важче. Яків закликає нас не просто слухати і йти геть; нам потрібно діяти відповідно до нього, щоб справді бути благословенними (Яків 1:23–25).

Для Ісуса найтрагічніша форма сліпоти — це не фізична; це сліпота, що народжується з лицемірства — прикидання тими, ким ми не є. Одна з найбільших небезпек, що ведуть нас у цю пастку, — це... Релігійність. Не зрозумійте мене неправильно; Бути релігійним не є за своєю суттю поганим. Але це може створити середовище, сприятливе для самообману. Коли хтось живе побожним життям, її пороки ніби зникають, замінюючись гордістю та критичним духом до інших. Вони можуть забути, ким вони були, приховуючи свої недоліки під фасадом досконалості, водночас хвалячись своєю новою «праведністю».

Ісус часто вказував на таке лицемірство, особливо серед фарисеїв. Він сказав: «Горе вам, книжникам і фарисеям, лицемірам! Ти чистиш зовнішню сторону чаші і тарілки, а всередині вони сповнені жадібності та самозакоханості» (Матвія 23:25). Єврейська традиція називає людське життя посудиною, нагадуванням, що занурення в ритуали може відволікти нас від глибшої суті нашої людяності — справедливості, милосердя та віри. Який сенс мати очі, якщо вони не бачать того, що справді важливо для Бога?

Щоб по-справжньому побачити Бога, ми маємо визнати Його таким, яким Він є, усвідомлюючи власні обмеження — що ми такі ж недосконалі й безпорадні, як і найгірші з нас. Ісая нагадує нам про це: «Виведіть людей, які сліпі, але мають очі, глухі, але мають вуха!» (Ісая 43:8). Це заклик визнати свої недоліки, водночас свідчати про Єдиного Бога! Якщо ви суворо судите інших, це досить чіткий знак, що ви помиляєтеся. Але якщо ти можеш проголошувати Божу істину, усвідомлюючи власну сліпоту, ти на правильному шляху.

Гріх у всіх своїх потворних формах засліплює нас. Але немає нічого більш шкідливого, ніж самообман. Ісус чітко дав зрозуміти, що лицемірство — це небезпечний стан. Як сказав Софанія: «Я принесу страждання людству, щоб вони ходили, як сліпі, бо згрішили перед Господом...» (Софанія 1:17). У момент, коли Бог став людиною, ми втратили всі виправдання, щоб не бачити Його. Наше вічне життя залежить від цієї здатності бачити і вірити в Нього (Івана 6:40).

Ми можемо знайти проблиски Бога прямо тут і зараз — через Євхаристію, у Писанні, в іконах і, що важливо, у спільноті Церкви. Краса віри в тому, що хоча побачити Бога повноти ще неможливо, ми можемо бажати бачити Його ясніше. Павло каже нам, що, дивлячись на славу Господа, ми перетворюємося «з одного ступеня слави в інший» (2 Коринтян 3:18).

Чи бачиш ти Його у своєму повсякденному житті? Ти шукаєш Його в дрібницях? Пам'ятайте, все починається з чесною оцінки себе — навіть коли правду важко прийняти. Подивіться на Job; він побачив Бога лише після того, як усвідомив власні страждання і незначущість. "Я чув про тебе за слухом, але тепер моє око бачить тебе; тому я зневажаю себе і каюся в пороку і попелі» (Йов 42:5–6). Пил і попел — це сировина для бачення Бога. Бог прагне відкритися нам у найскромніші миті. Навіть коли ми боремося з власною гордістю, Він зустрічає нас там, де ми є — приховані в простоті Євхаристії, Слова та непомітних актах смиренності. Автентична духовність, справжня сутність святих, — це не про шоу. Вона корениться в тихому і часто прихованому житті, де ми не шукаємо уваги, а шукаємо глибину Божої любові.

Є щось глибоке в семи вуалях, згаданих у Наметі Зустрічі. Вони нагадують нам, що іноді найглибші істини, найяскравіші промені благодаті приховані від виду. Можливо, нам доведеться пройти крізь відторгнення і приниження, щоб нарешті відкрити яскравість Божої любові.

То навіщо терпіти біль відторгнення, щоб наблизитися до Бога? Бо лише через ці переживання ми знімаємо маски, можемо по-справжньому зв'язатися з Ним. Автор Послання до Євреїв кидає нам виклик, кажучи: «Отже, Ісус також страждав поза воротами, щоб освятити народ своєю кров'ю» (Євреям 13:12).

Тому я повертаюся до Виходу, де Намет Зустрічі містив присутність Бога. Коли Мойсей завершив підготовку, саме тоді з'явилася славна хмара Божа! Саме коли ми опановані смиренням і правдою, ми справді зустрічаємо Бога. Це просто — наші найпрекрасніші «я»

— що відображають любов і милосердя — проявляються лише тоді, коли ми готові визнати свою вразливість.

Бог каже нам: «А коли молишся, заходь у свою кімнату, зачиняй двері і молися Отцю твоєму, який у таємниці» (Матвія 6:6). У чому таємниця цього невидимого простору? Можливо, це невимовний дар близькості з Богом — глибокий досвід, що виходить за межі слів. Це любов, яку не можна описати лише мовою — та, що охоплює нас, але не може бути повністю осягнена.

Тож давайте прагнути взяти участь у цій подорожі автентичності. Відпустимо фасади і приймемо наші найщиріші «я», дозволяючи істині освітити наші шляхи до Божої любові.

Отець Ентоні

Навколо світу

РОСІЙСЬКА НАФТА

Побічні наслідки війни

Конфлікт між Ізраїлем, Сполученими Штатами та Іраном спричинив низку наслідків, які виходять далеко за межі поля бою, оголюючи моральні компроміси, що регулюють відносини сучасного світу з владою та прибутком. Росія, скориставшись призупиненням санкцій США як можливістю, що виникла через хаос, перенаправила мільйони барелів нафти в напрямку Індії — сім танкерів, що перевозили близько 10 мільйонів барелів, спочатку прямували до Китаю, змінили курс у напрямку узбережжя Малабару після того, як Делі отримав тимчасове дозвіл США на закупівлю російської нафти. Серед цих суден Aqua Titan, завантажений у балтійському порту наприкінці січня і спочатку призначений до Жжао на Жовтому морі, тихо змінив курс у середині березня — невеликий, але показовий символ того, як швидко принцип поступається прагматизму, коли на кону стоять економічні інтереси.

Вашингтон запевнив світ, що призупинення санкцій — це зважений акт управління — тимчасова поступка, спрямована на стабілізацію світових ринків, яка триватиме не більше місяця і не надає Кремлю жодної суттєвої переваги. Однак чеснота розсудливості вимагає оцінювати дії не лише за їхніми заявленими намірами, а й за передбачуваними результатами. Експортні доходи Росії від нафти зросли приблизно на 900 мільйонів доларів США за один тиждень, досягнувши приблизно 2 мільярдів доларів США — зростання, що є безпрецедентним з початку жорстокого вторгнення в Україну. Financial Times повідомляє, що зростання цін на нафту щодня додає до російської казни до 150 мільйонів доларів США. Потрібно з усією совістю запитати, чи справді ті, хто санкціонував

це призупинення, зважували кров, яку такі доходи ще можуть придбати.

Роль Індії в цій домовленості запрошує її моральний аналіз. Церква давно навчає, через традицію *Regum Novarum* та ширший корпус католицького соціального вчення, що нації несуть відповідальність одна перед одною, засновану на солідарності та загальному благу — відповідальності, що виходять за межі вузьких розрахунків національної вигоди. Проте залежність Індії від російської нафти охоче використовувалася Москвою, яка підняла ціну на Urals з приблизно 40 доларів США за барель у лютому до майже 99 доларів США наприкінці березня. Індійські нафтопереробні заводи вже замовили щонайменше 20 мільйонів барелів. У цій угоді ми стаємо свідками давнього гріха жадібності, що діє на геополітичному рівні: вразливість однієї нації стає важелем впливу іншої, а страждання українського народу фактично перетворилися на примітку до комерційної угоди.

Католицька моральна традиція нагадує нам, що співпраця зі злом — навіть віддаленою, навіть непрямою — несе власний тягар відповідальності. Коли механізми міжнародної торгівлі служать для підтримки режиму, що веде несправедливу війну, питання співучасті не можна відкидати звертанням до ринкової необхідності. Справедливість, солідарність і преференція для вразливих вимагають від нас більшого.

МІГРАЦІЯ

Нова хвиля

Ще до початку бойових дій між Ізраїлем, Сполученими Штатами та Іраном Агентство ООН з міграції подало серйозне попередження: будь-яка подальша дестабілізація регіону може спричинити масові переміщення біженців, яких світ ще не бачив. Це попередження тепер тяжко лежить на совісті Європи. Міністри імміграції з кількох країн-членів ЄС висловлюють нагальні занепокоєння щодо напливу біженців з Ірану, а також з усього ширшого регіону на європейську територію. «Ми не можемо ігнорувати можливість нової кризи біженців», — заявив заступник міністра міграції Кіпру Ніколас Іоаннідес — слова, які мають відгукуватися не лише як політичне спостереження, а й як моральний заклик. Адже тут випробовується не лише адміністративна ефективність регуляцій ЄС, а й сама здатність країн виконувати свої зобов'язання щодо справедливості та благодійності щодо найбільш уразливих.

Туреччина, зі свого боку, веде зусилля з деескалації, а міністр закордонних справ Хакан Фідан попереджає, що масова хвиля переміщених осіб може захопити як його країну, так і Європейський Союз. Він справедливо звернув увагу на страждання в Лівані, де мільйон душ — одна шоста населення — були змушені покинути свої домівки. Католицька традиція завжди вважала, що право шукати притулок ґрунтується на недоторканній гідності людської особистості, гідності, яку жодна прикордонна політика не може знищити. Чеснота солідарності вимагає, щоб у кожній переміщеній родині ми бачили не статистику, а брата чи сестру, створених за образом Божим. Ще більша хвиля переміщення може чекати попереду, а разом із нею — ще більший тест на те, чи збереже наша цивілізація моральну мужність реагувати і розсудливо, і співчутливо.

СМЕРТЬ ДІТЕЙ

СВІТ

Останній звіт ООН про дитячу смертність пропонує нам не лише статистику, а й глибоке моральне звинувачення нашого віку. Близько 4,9 мільйона дітей у світі гинуть до п'ятого

дня народження — майже половина з них новонароджені, душі, які майже не вдихали, перш ніж їх покликали з цього світу. "Ці цифри жахливі. Це одна маленька країна», — зауважила Рената Бем з UNICEF у Польщі, і справді, ми повинні сидіти з цим образом: ціла нація дітей, стерта.

Що робить цю трагедію ще більш пронизливою для християнської совісті — це свідчення тих, хто працює найближче до неї: більшість цих смертей можна було запобігти.

Перевірені, недорогі втручання та доступ до базової медичної допомоги могли врятувати безліч життів. Тут чеснота солідарності — така центральна в католицькому соціальному вченні — піддається прямому випробуванню. Коли понад 100 000 дітей віком від одного до п'ятдесяти місяців помирають від недоїдання, ми стикаємося з провалом не природи, а людської волі та організації. Земля виробляє достатньо; Саме розподіл його плодів засуджує невинних.

Інфекційні хвороби — малярія, діарея, пневмонія — продовжують свій жахливий урожай, особливо серед найбільш уразливих. Майже 60% цих смертей припадають на субсахарську Африку, ще 25% — у Південній Азії. Діти, народжені в регіонах, що постраждали від конфлікту, мають майже втричі більший ризик померти до п'яти років. У цьому ми бачимо культуру смерті — так пророчо названу святим Іваном Павлом II — яка діє не лише через пряме насильство, а й через повільне, виснажливе занедбання, яке війна і бідність завдають найменшим серед нас. Слова Христа звучать страшною терміновістю: «Що ти не зробив для одного з них, не зробив для мене» (Мф 25:45).

Церква завжди наполягала на преференційному виборі для бідних, і ніде цей вибір не вимагається так нагально, як у захисті дитини — найбеззахиснішої з усіх людей. Це не абстракції. Це діти, створені за образом і подобою Бога, кожен незамінний, кожен оплакується на Небі навіть коли забутий на землі. Питання, яке ці цифри ставлять перед кожним католиком — і, власне, перед кожною доброю людиною — полягає в тому, чи готові ми дозволити нашій благодійності поширитися за межі наших кордонів, нашого комфорту та байдужості.

КАРИБСЬКИЙ РЕГІОН

Що вони робитимуть з Кубою?

Президент Дональд Трамп заявив, що незабаром «щось зробить із Кубою», яка перебуває у дуже поганому стані, а держсекретар США Марко Рубіо наголосив, що на острові мають прийти нові люди. Рубіо, батьки якого емігрували з Куби, зазначив, що влада режиму в Гавані стикається з прийняттям «важливих рішень». Він пояснив, що скасування ембарго залежить від політичних змін, і для цього влада має змінитися. "Їхня економіка не працює. Це нефункціональна економіка. Вони вижили на субсидіях від Радянського Союзу, а тепер — від Венесуели. Вони більше не отримують субсидій, тому мають серйозні проблеми, а ті, хто при владі, не знають, як це виправити. Ось чому кубинці мають мати нових людей при владі», — сказав він. Це ще одна заява про прагнення змінити режим на Кубі. Вона була зроблена на тлі погіршення гуманітарної ситуації на острові.

РЕЙТИНГ

Найщасливіший у світі

Фінляндія давно вважається найщасливішою країною у світі, утримуючи це звання безперервно з 2017 року згідно з The World Happiness Report — але слід зупинитися і

запитати, з духом широкого розсудливості, яке саме щастя тут вимірюється. Серед десяти найкращих у світовому рейтингу щастя за 2026 рік — Ісландія, Данія, Швеція та Норвегія — безумовно заможні країни, але в яких практика віри значно зменшилася, що породжує вічне питання, чи можуть матеріальний комфорт і соціальна безпека лише задовольнити найглибші прагнення людського серця. Сполучене Королівство, яке посідає 29-те місце, опинилося в посередній позиції, що, можливо, відображає її власну духовну неспокійність — нація, яка досі бореться зі спадщиною християнської цивілізації. Вражаючий підйом Коста-Рики на 4-те місце особливо заслуговує на роздуми; це переважно католицька нація, в якій чесноти спільноти, сім'ї та віри залишаються більш помітно вплетеними у тканину повсякденного життя, стоячи з тихою гідністю поруч із північними країнами, що втілюють ідеал держави добробуту — земне забезпечення. На самому низу рейтингу, охоплюючи понад 140 країн, розташовані країни, розташовані поблизу основних зон конфліктів — тверезе нагадування, що там, де правосуддя піддається і мир руйнується, жоден індекс щастя не може процвітати, і що невтомна боротьба Церкви за спільне благо, людську гідність і справи милосердя — це не просто почуття, а моральний імператив, написаний на кожній людській душі.

Ми читаємо Папу Лева

Ми не можемо мовчати перед стражданнями такої кількості беззахисних людей, які стали жертвами конфліктів. Те, що ранить їх, ранить усе людство.

Церква — як спільнота віруючих, яке, звісно, включає пастирів — не може збитися з віри: інструментом цієї характеристики, заснованої на помазуванні Святим Духом, є надприродне відчуття віри всього народу Божого, що проявляється у згоді вірних (латинською: консенсус). З цієї єдності, яку охороняє Магістеріум Церкви, випливає, що кожен охрещений є активним об'єктом євангелізації, покликаним давати послідовне свідчення про Христа відповідно до пророчого дару, яким Господь наділяє всю Свою

Церкву. Святий Дух, який приходить до нас від Воскреслого Ісуса, також роздає «серед вірних у всіх умовах певні особливі благодаті, через які робить їх здатними і готовими виконувати різні справи чи функції, спрямовані на оновлення і подальше ефективне будівництво Церкви» (*Lumen gentium*, 12). (...) Церковні спільноти та асоціації є яскравим прикладом різноманіття та духовної плідності дарів, які служать будівництву народу Божого.

Загальна аудиторія, 18 березня 2026 року.

Єдність не слід розуміти як однорідність думок, думок і способу життя; насправді це могло призвести до знецінення власних переконань, на шкоду особистій свободі та слуханню власної совісті. К'яра Любіх (засновниця руху Фоколаре) стверджувала, що основою кожного правила є любов. Тому надзвичайно важливо, щоб єдність постійно підтримувалася через взаємну любов. (...) Дорогі друзі, разом подякуємо Господу за велику духовну родину, що виникла з харизми К'яри Любіч. Для молодих людей, які присутні у ваших групах, які чітко бачать красу покликання бути інструментами єдності та миру у світі. Для сімей, які були оновлені та зміцнені присутністю Ісуса у їхньому сімейному житті. Для єпископів, священиків і посвячених осіб, які відкрили дар свого служіння та оновлення релігійного життя завдяки контакту з вашим рухом і вашою духовністю. Для численних членів руху Фоколаре, які, часто з героїчною жертвою, продовжують жити молитвою, працею, діалогом і євангелізацією по всьому світу,

наслідуючи зразок апостольського життя перших поколінь християн. І давайте подякуємо за незліченні плоди святості, відомої й невідомої, які повернення до Євангелія, яке ви пропасували, принесло Церкві протягом багатьох років.

Звернення до учасників Генеральної Асамблеї руху «Дія Марії – Фоколаре», Ватикан, 21 березня 2026 року.

З глибокою тривоگوю я продовжую стежити за ситуацією на Близькому Сході, а також в інших регіонах світу, розірваних війною та насильством. Ми не можемо мовчати перед стражданнями такої кількості беззахисних людей, які стали жертвами цих конфліктів. Те, що ранить їх, ранить усе людство. Смерть і біль, спричинені цими війнами, — це скандал для всієї людської родини і крик перед Богом! Я з силою поновлюю заклик до наполегливості в молитві, щоб збройні дії припинилися і, нарешті, відкрилися шляхи миру, засновані на щирому діалозі та повазі до гідності кожної людини.

Після молитви Ангелус, 22 березня 2026 року.

На мою думку

Війна за приховані інтереси? Драма, що розгортається навколо рішення Трампа щодо Ірану

Дональд Трамп стоїть перед дедалі складнішим вибором: сьогодні зайняти позицію проти Китаю або ризикувати втратити військову силу за рік.

Коментатори прагнуть розібрати наслідки рішення Трампа підтримати ізраїльську агресію проти Ірану, але важливо копати глибше, ніж звичні наративи політичних пішаків і тіньових впливів.

Всупереч поширеній думці, уявлення про те, що «хвіст виляє собакою», є оманливим спрощенням. Це не просто маленький Ізраїль, який тягне за нитки масштабної військової машини США. Ми також не спостерігаємо нібито інтриг світового сїонізму чи туманного тиску з боку справ Епштейна, які нібито впливали на президентство США.

Справжнім каталізатором нинішньої ескалації є хибна оцінка Трампом ролі Америки у світовому домінуванні. Зі зростанням напруженості Трамп, здається, усвідомив, що йому потрібно напряду боротися з Китаєм, інакше ризикує надто відстати у військових можливостях.

Спочатку Трамп мав певні успіхи, наприклад, витіснив китайський вплив із зони Панамського каналу. Але не забувайте, що його спроби відвести Росію від альянсу з Китаєм через вигідну угоду в Україні зазнали невдачі. Володимир Путін твердо став на бік Сі Цзіньпіна, визнаючи невизначеність навколо лідерства Трампа.

Під значним тиском Трамп намагався провести операцію ЦРУ з викрадення Ніколаса Мадуро у Венесуелі, що виявилось помітною перемогою. Його наступна ціль? Куба. Однак, враховуючи історичну вагу досвіду в затоці Свиней, висадка морської піхоти була б зовсім не простою. Щойно він думав, що має чіткий шлях, вимоги єврейського лобі призвели до перестановки його планів, зтягнувши його у складне болото Ірану. То чому саме зараз? Терміновість зросла через внутрішню політичну динаміку Ізраїлю, адже прем'єр-міністр Біньямін Нетаньяху потенційно зіткнеться з кризою влади, якщо не вжити заходів проти Ірану оперативно. Цей прорив поставив США в глухий кут: або приєднатися до наступу, або ризикувати покинути союзника у складній ситуації.

План Ізраїлю був сміливим — ліквідувати лідерство Ірану, розпалювати громадянські заворушення та розпалювати хаотичну громадянську війну. На папері це здавалося

здійсненним, адже курдські міліції та белуджські групи вишикувалися для удару. Але Іран не сидів склавши руки. Країна підготувалася до наслідків і організувалася, щоб витримати втрати серед вищого керівництва, гарантуючи, що прийняття рішень не зупиниться навіть у воєнний час. Стратегія Ірану включала асиметричну війну, майстерно використовуючи російську та китайську розвідку для протидії агресії США та Ізраїлю.

У міру того, як конфлікт затягується, динаміка ситуації змінюється, і Іран іде на повну гру. Ці заворушення загрожують вплинути на світову економіку, створюючи головний біль для адміністрації США, особливо з огляду на наближення проміжних виборів і повільну опозицію демократів.

Підтримка Трампом відкритої війни Ізраїлю не виявилася так, як очікувалося, і він опинився в пастці їхньої халепи. З такими високими ставками він стоїть перед складним вибором: знайти спосіб завершити війну або розглянути можливість розгортання сухопутних військ до Ірану. Але давайте визнаємо, це може призвести до повернення американських труп додому — не найкращий сценарій для адміністрації, яка обіцяє зменшити військову напруженість.

Зрештою, США ризикують вийти з цього конфлікту значно слабшими, особливо у своєму суперництві з Китаєм. Можна сказати, що доля Тайваню тепер тісно пов'язана з заворушеннями, що розгортаються в Ірані. Яким би не був результат, одне можна сказати напевно: політичний ландшафт і глобальна динаміка влади змінюються, і дуже швидко.

У ці неспокійні часи очевидно, що нам потрібно підвищувати рівень і молитися як заступники за світ. Існує справжня нагальність звернутися до божественного керівництва, щоб краще побудувати світовий порядок із хаосу, який ми бачимо навколо. Давайте об'єднаємося в молитві, сподіваючись на світліше майбутнє для всіх.

Тоні Вуд

Молитва

Будь ласка, не забудьте молитися за тих, хто хворий, потребує допомоги або просив наших молитов: Ендрю Маклафлін, Клер Віггінс, Рассел Керролл, Люсі Каннінгем, Томмі МакГрорі-старший, Сара Кармайл і Долін Дурнін.

Будь ласка, моліться у своїх молитвах Патріка Данна (1986), Шинейд Мерфі (1916) та всіх, чиї річниці припадають на цей час.

Будь ласка, продовжуйте молитися за невинних людей Ірану та України, щоб вони були захищені, мужні та зберігали надію.

Новини та події

Чай і кава цієї неділі після меси в парафіяльному залі — всі вітаються.

SCIAF Ві-бокси, будь ласка, принесіть їх у Вербну неділю/до Великого четверга.

campbeltown@rcdai.org.uk

www.stkieranscampbeltown.org

<https://www.facebook.com/campbeltownrcchurch/>

парафія Королівської дієцезії Аргайла та островів; Charitable Trust, зареєстрована шотландська благодійна організація, SC002876
Парафіяльний настоятель: отець А. Вуд, Святий Кіран, Кемпбелтаун; Тел. 01586 552160